

Prasītāja prasījumi:

- atcelt *EIGE* 2016. gada 26. augusta netiešo lēmumu noraidīt prasītāja 2016. gada 26. aprīļa lūgumu par viņa darba līguma otrreizēju pagarināšanu;
- ciktāl nepieciešams atcelt arī *EIGE* 2017. gada 20. janvāra lēmumu, kas paziņots prasītājam 2017. gada 3. janvārī un ar kuru noraidīta prasītāja 2016. gada 3. oktobrī iesniegtā sūdzību par *EIGE* netiešo lēmumu;
- piespriest atlīdzināt prasītājam par nodarītajiem materiālajiem zaudējumiem un morālo kaitējumu;
- piespriest atlīdzināt visus tiesāšanas izdevumus šajā apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde un attiecīgi labas pārvaldības principa pārkāpums.
 - Atbildētājs neesot pieņēmis pamatotu lēmumu par prasītāja lūguma un vēlāk iesniegtās sūdzības būtību. Šī pamatojuma neesamība esot pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde un labas pārvaldības principa pārkāpums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 8. panta un *EIGE* 2014. gada 28. jūlija Lēmuma Nr. 82 par līgumu pagarināšanas/nepagarināšanas procedūru, ko piemēro pagaidu darbiniekiem un līgumdarbiniekiem ("Lēmums Nr. 82") pārkāpums.
 - Atbildētājs neesot pienācīgā kārtā izmantojis uz iepriekšminēto noteikumu pamata tam piešķirto rīcības brīvību un neesot veicis lietas būtisko faktu pilnīgu vai detalizētu izpēti.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauti procesuālie pārkāpumi, tostarp Lēmumā Nr. 82 paredzēto iekšējo procesuālo noteikumu, tiesību uz aizstāvību, tiesību tikt uzklautam, labas pārvaldības principa un rūpības pienākuma pārkāpums.
 - Atbildētājs ne vien neesot ievērojis Lēmumā Nr. 82 noteikto procedūru, bet arī neesot efektīvi jebkādā citā veidā uzklauts prasītāja pausto viedokli. Tādējādi tas pirms 2016. gada 26. augusta lēmuma pieņemšanas neesot no prasītāja ieguvis informāciju par viņa interesēm un neesot ļāvis prasītājam pienācīgi sagatavot savu aizstāvību.

Prasība, kas celta 2017. gada 10. maijā – Michela Curto/Parlaments

(Lieta T-275/17)

(2017/C 239/62)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Michela Curto (Dženova, Itālija) (pārstāvji – L. Levi un C. Bernard-Glanz, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto 2016. gada 30. jūnija lēmumu, ar kuru ir noraidīts prasītājas lūgums sniegt palīdzību, un vajadzības gadījumā – lēmumu, ar ko ir noraidīta sūdzība;
- piespriest atbildētājam samaksāt prasītājai naudas summu EUR 10 000 apmērā vai jebkuru citu naudas summu, ko Tiesa atzītu par piemērotu, kā atlīdzību par radīto nemantisko kaitējumu, ar procentiem atbilstoši likumā noteiktajai likmei līdz naudas summas pilnīgai samaksai;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

— Prasītāja apgalvo, ka atbildētājs ir kļūdījies uzskatīdams, ka strīdīgā rīcība nav bijusi nepiedienīga, un turklāt ir kļūdījies konstatēdams, ka ar to nav radīts kaitējums prasītājas personībai, cieņai vai fiziskai vai psiholoģiskai integritātei.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 24. pants un pienākums sniegt palīdzību.

— Prasītāja apgalvo tostarp, ka atbildētājs uz lūgumu sniegt palīdzību nereaģēja nopietni un ātri, kā ir noteikts piemērojamajā judikatūrā.

Prasība, kas celta 2017. gada 15. martā – Keolis CIF u.c./Komisija

(Lieta T-289/17)

(2017/C 239/63)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Keolis CIF (Le Mesnil-Amelot, Francija), Keolis Val d'Oise (Bernes-sur-Oise, Francija), Keolis Seine Sénart (Draveil, Francija), Keolis Seine Val de Marne (Athis-Mons, Francija), Keolis Seine Esonne (Ormoy, Francija), Keolis Vélizy (Versaļa, Francija), Keolis Yvelines (Versaļa) un Keolis Versailles (Versaļa) (pārstāvji – D. Epaud un R. Sermier, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- galvenokārt, daļēji atcelt Eiropas Komisijas 2017. gada 2. februāra lēmumu SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) par Francijas īstenotajām atbalsta shēmām *Île-de-France* reģiona sabiedriskā transporta uzņēmumiem, ciktāl tā 1. pantā tiek atzīts, ka attiecīgā atbalsta shēma tika īstenota "prettiesiski", lai gan ir runa par jau pastāvošu atbalsta shēmu;
- pakārtoti, daļēji atcelt Eiropas Komisijas 2017. gada 2. februāra lēmumu SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) par Francijas īstenotajām atbalsta shēmām *Île-de-France* reģiona sabiedriskā transporta uzņēmumiem, ciktāl tā 1. pantā tiek atzīts, ka attiecīgā atbalsta shēma tika īstenota prettiesiski attiecībā uz laikposmu pirms 1998. gada 25. novembra.
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats, kas ir izvirzīts prioritāri, attiecas uz to, ka attiecīgā reģionālā atbalsta shēma, neesot prettiesiski īstenota, jo tā neesot pakļauta nosacījumam par iepriekšējas paziņošanas pienākumu. Attiecīgā reģionālā atbalsta shēma būtībā būtu uzskatāma par jau pastāvošu atbalsta shēmu LESD 108. panta 1. punkta un Padomes 2015. gada 13. jūlija Regulas (ES) 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.) (turpmāk tekstā – "Regula Nr. 2015/1589") 1. panta b) punkta noteikumu un VI nodaļas izpratnē. Saskaņā ar jau pastāvošajām atbalsta shēmām piemērojamiem noteikumiem, to īstenošana neesot uzskatāma par prettiesisku, taču Komisija vajadzības gadījumā var noteikt nepieciešamos pasākumus, lai tās mainītos vai izzustu nākotnē.